

oznanila

PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA

Ljudsko izročilo pravi, da gredo na šmarni dan vse kače na drevesa. V poletnem času je vsekakor tu in tam res možno videti kačo tudi na drevesu, postavlja pa se vprašanje, zakaj je ljudsko izročilo kače na drevesih povezal ravno s slavljem Marijinega vnebovzetja in kakšen je nauk takšne zgodbe.

Kača na drevesu nam seveda najprej kliče v spomin prvo omembo kače v Svetem pismu, ki je ravno z drevesa zapeljala prvega človeka in s tem priklivala nase Stvarnikovo prekletstvo: 'Ker si to storila, bodi prekleta med vsemi zvermi in vsemi živalmi polja. Po trebuhu se boš plazila in jedla prah vse dni življenja' (1 Mz 3,14). Poleg navedenega prekletstva pa si je kača nakopala še drugo hudo grožnjo: 'Sovražstvo bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim zarodom in njenim zarodom. Ta bo strl tvojo glavo, ti pa boš ranila njegovo peto' (1 Mz 3,15). Razlaga kače, ki je na šmarni dan na drevesu, je preprosta: Tudi kače so pod prekletstvom in se plazijo po tleh, dokler je njihova sovražnica Žena na zemlji, da lahko stre njihovo glavo. Ko pa Žena opravi svoje poslanstvo in se vrne v nebo, si tudi kače oddahnejo in splezajo nazaj na drevo, kakor so bile pred prekletstvom. Nauk te zgodbe je razveseljav, kajti kača na drevesu oznanja veličastno resnico o rešitvi, ki jo je izvoljenemu ljudstvu prinašala bronasta kača, obešena na drevo v puščavi: 'Če je koga kača pičila in se je ozrl na bronasto kačo, je ostal živ' (4 Mz 21,9). In oznanja veličastno resnico, ki jo opeva hvalospev o zmagoslavju križa: 'Sovražnik, ki je na drevesu v raju zmagal, je bil na drevesu križa premagan.' Bratje in sestre, razveselimo

se Gospodove obljube tudi mi: 'Glejte, dal sem vam oblast, stopati na kače in škorpionje in na vsako sovražnikovo moč, in nič vam ne bo škodovalo. Vendar se ne veselite tega, da so vam hudi duhovi pokorni, ampak veselite se, da so vaša imena zapisana v nebesih' (Lk 10,19-20). Zapisana v nebesih – kamor gre na šmarni dan naša Mati in Kraljica!

iz pridige škofa Jurija Bizjaka

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

7. avgust - KAJETAN

Sv. Kajetan se je rodil leta 1480 v Vicenzi v plemiški družini Tiene, s polnim imenom Gaetano da Thiene. Pri štiriindvajsetih letih je doktoriral iz prava. Ko je opravljal službo ravnatelja papeške pisarne, se je odločil za duhovni poklic in pri 37 letih prejel mašniško posvečenje. Prikazen nad slabim stanjem krščanskega življenja v mestih je začel razmišljati o ustanovitvi elitne skupine duhovnikov, ki bi živeli kakor redovniki. Zamisel je uresničil leta 1524 v Rimu z ustanovitvijo reda regularnih klerikov, ljudsko imenovanih teatinci. Red je bil ustanovljen s ciljem obnove duhovništva, boja proti protestantizmu in skrbi za bolnike in ranjence. Teatinci so zgledno živeli in se posvečali apostolatu. Odpovedali so se lastnini in željam po časteh, kar je bila v tistem času velika skušnjava mnogih duhovnikov.

Sv. Kajetan je umrl v Neaplju leta 1547.

MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN, 15. avgust

Kot mati Božjega Sina je bila Marija po posebni Božji dobroti in milosti obvarovana izvirnega greha. Prav zato pa je bila ob koncu svojega življenja tudi deležna vstajenja in telesnega vnebovzetja.

To resnico so kristjani izpovedovali že prav od začetka krščanstva. Mnogi cerkveni očetje so v svojih spisih izpovedovali to vero. Sv. German Carigrajski tako pravi: »Nemogoče je bilo, da bi ostalo zaprto v grobu mrtvih tisto deviško telo, v katerega se je zaprl Bog sam; telo, ki je tempelj božanstva edinorojenega Sina; posoda, ki je bila polna Boga; telo, ki je nosilo Boga. Bila si hiša iz mesa; hiša v kateri je počival On, o preslavna Devica! Pritegnil te je k sebi, oprostil te je sleherne trohljivosti.«

Sv. Janez Damaščan trdi: »Primerno je bilo, da je telo nje, ki je pri porodu ohranila nedotaknjeno in brezmadežno devištvo, ostalo nestrohnjeno tudi po smrti. Potrebno je bilo, da ona, ki je nosila v svojem telesu Stvarnika kot otroka, prebiva v Božjih šotorih. Nujno je, da ima mati vse tisto, kar ima Sin.« Večina cerkva, ki so bile postavljene Mariji na čast, že prav od začetka razglašajo prav to vero v Marijino vnebovzetje. Na podlagi premnogih pričevanj in pobud, ki so prihajale z vsega sveta, je papež Pij XII. leta 1950 slovesno razglasil versko resnico o Marijinem vnebovzetju. V apostolskem pismu Predarežljivi Bog je objavil: »Vzvišena Božja Mati, ki je bila brezmadežna v svojem spočetju, ki je v svojem Božjem materinstvu ostala povsem nedotaknjena devica, ona, velikodušna družica Božjega Odrešenika, ki je dosegel popolno zmago nad grehom in njegovimi posledicami; ona je končno kot veličastno krono svojih prednosti dosegla, da ji je bila prihranjena trohnoba groba in da je bila, kakor njen Sin po zmagi nad smrtjo, s telesom in dušo vzeta v veličastvo nebes, da bi tam kot Kraljica žarela na desnici svojega Boga, nesmrtnega Kralja vekov.«

Marija Vnebovzeta je naša župnijska zavetnica, zato je praznik Marijinega vnebovzetja naš največji župnijski praznik. Pri vseh mašah na praznik bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev.

Letošnji praznik bo s svojo prisotnostjo obogatil rojak,

diamantni mašnik p. Franc Šetar, ki bo daroval sv. mašo ob 10.00. Po sv. maši ob desetih ste vabljeni na župnijsko dvorišče, kjer se bomo še nekoliko zadržali, okrepčali in osvežili. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev. Po sv. maši ob 10.00 bo za vse navzoče pogostitev na župnijskem dvorišču.

iz papeževe okrožnice

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA)

Peto poglavje: LJUBEZEN, KI POSTANE RODOVITNA

Razširjena rodovitnost

Družina, ki se ima za preveč drugačno od drugih in se drži »vzvišenok«, ne more biti rodovitna. Da bi se izognili tej nevarnosti, se moramo spomniti na to, da Jezusova družina, ki je bila napolnjena z milostjo in modrostjo, ni vzbujala vtisa, da je »nenavadna«, čudežna, dvignjena nad ljudstvo. Ravno zato so ljudje težko priznali Jezusovo modrost in so govorili: »Od kod ima ta vse to? (...) »Ali ni to tesar, sin Marije ...?« (Mr 6,2-3). »Ali ni to tesarjev sin?« (Mt 13,55). To potrjuje, da je to bila preprosta družina, blizu vsem in čisto normalno vključena v skupnost. Prav tako tudi Jezus ni odraščal v zaprtem krogu z Marijo in Jožefom in ga nista omejevala samo nase, ampak se je rad gibal v širšem družinskem krogu, kjer je imel sorodnike in prijatelje. To pojasni, zakaj so njegovi starši, ko so se vračali iz Jeruzalema, dovolili, da je dvanajstletni deček ves dan hodil z drugimi v karavani, poslušal pripovedovanje in z vsemi delil skrbi: »Misleč, da je pri družini, so šli dan hoda ...« (Lk 2,44). Kljub temu zgledu se včasih dogaja, da krščanske družine zaradi načina, kako se izražajo, zaradi svojega sloga v občevanju, zaradi stalnega ponavljanja istih tem, delajo vtis tujosti, kot da so ločene od družbe, in imajo celo njihovi sorodniki občutek, da jih prezirajo ali obsojajo.

Zakonski par, ki izkusi moč ljubezni, ve, da je ta ljubezen poklicana, da zdravi rane zapuščenih, goji kulturo srečanj in se bori za pravico. Bog je družini zaupal projekt, da naredi svet »domač«. Tako da bi vsi uspeli vsakega človeka doživljati kot brata ali sestro: »Pozoren pogled na vsakdanje življenje današnjih moških in žena neposredno kaže na potrebo po krepki injekciji družinskega duha, ki je povsod navzoč (...) Organiziranje skupnega življenja ne postaja samo vedno bolj žrtev birokracije, ki so ji osnovne

knjiga meseca

Jan Dobraczyński

MAGDALENA

Slavni poljski pisatelj Jan Dobraczyński (1910–1994), ki ga slovenski bralci že poznajo po romanu o sv. Jožefu z naslovom Očetova senca, v tem delu predstavlja ganljivo in razburljivo zgodbo Marije Magdalene, spokorjene mladenke, ki je s svojimi solzami umivala Jezusove noge in ki je bila zaradi svoje ljubezni deležna milosti, da je postala prva priča Gospodovega vstajenja. Pisatelj ustvarjalno povezuje različne interpretacije iz krščanske tradicije, saj je Magdalenina zgodba spričo redkih opisov v evangelijih precej negotova in skrivnostna. A kakršnakoli je že bila njena življenjska pot, predstavlja pot vsakega človeka: od izkušnje grešnosti prek spreobrnjenja, ki ga spodbuja delovanje Božje milosti, do tolažbe v objemu usmiljenega Očeta in vstalega Sina.

človeške povezave čisto tuje, ampak tudi družbeno in politično občevanje pogosto kaže znamenja propadanja.« Nasproti temu pa odprte in solidarne družine dajejo ubogim prostor in so sposobne vzpostaviti prijateljstvo s tistimi, ki jim gre slabše kot njim. Če dejansko jemljejo evangelij zares, ne morejo pozabiti, kaj pravi Jezus: »Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25.40). Te družine živijo to, kar Jezus od nas zahteva s tako zgovornimi besedami: »Kadar napravljaš kosilo ali večerjo, ne vabi svojih prijateljev ne svojih bratov ne sorodnikov ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni ne povabijo in ti to povrnejo. Marveč, kadar napravljaš gostijo, vabi uboge, pohabljenе, kruljave, slepe. In srečen boš ...« (Lk 14, 12-14). Srečen boš! V tem je skrivnost srečne družine.

Družine pričujejo z življenjem pa tudi z besedami govorijo drugim o Jezusu, posredujejo vero, prebujajo hrepenenje po Bogu in kažejo, kako lep je evangelij in način življenja, ki nam ga predlaga. Tako krščanski zakoni barvajo sivino javnega prostora, ko ga napolnjujejo z barvo bratstva, družbene občutljivosti, varovanja šibkih, z žarečo vero in dejavnim upanjem. Njihova rodovitnost se širi, se izraža na tisoč načinov in s tem dela Božjo ljubezen prisotno v družbi.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št. 182-184)

župnijsko dogajanje

BLAGOSLOV KAPELICE V SLAPAH

Zadnji dan meseca majnika, 31. maja, na praznik obiskanja Device Marije, smo blagoslovili obnovljeno kapelico v Slapah. Po končani večerni sveti maši v cerkvi v Polju

smo se odpravili h kapelici v Slapah. Potem ko smo se zbrali, smo najprej zapeli litanije matere Božje, nato pa obnovljeno kapelico blagoslovili. Vsem, ki ste se udeležili blagoslova, in vsem, ki ste pomagali pri obnovi kapelice bodisi z delom bodisi z darovi, se iskreno zahvaljujem in kličem na vas Marijino priprošnjo. Posebna zahvala gre vaščanom iz Slap, ki so nas ob tej priložnosti bogato pogostili s pecivom in pijačo. Naj kapelica Marije Vnebovzete varuje prebivalce Slap in naše župnije ter nas vabi k molitvi in priprošnji k naši nebeški Materi Mariji.

ZAKLJUČNI PIKNIK VIL

Že vrsto let se ob sklepu veroučnega leta srečamo s člani Vere in luči (VIL) na zaključnem pikniku. Veroučno leto smo sklenili 4. junija s sveto mašo ob 10.00. Po maši smo prisotnim veroučencem razdelili veroučna spričevala. Žal iz leta v leto opazamo, da se sklepne nedelje udeležijo čedalje manj veroučencev, saj so, kot pravijo, "zaradi počitniških dejavnosti zadržani". Čeprav se morda tega ne zavedajo, s tem pokažejo tudi odnos do verouka in do katehetov. Verouk je resda ena redkih še brezplačnih dejavnosti za otroke in mlade, a mu to nikakor ne zmanjšuje vrednosti. Iz leta v leto ostaja tudi vse več spričeval, ki jih starši oz. otroci sploh ne dvignejo! Letošnjemu pikniku s člani Vere in luči so se pridružili tudi devetošolci, ki sklenili veroučno šolo. V prijetnem razpoloženju smo se zgodaj popoldne razšli z upanjem na skorajšnje snidenje jeseni.

GARDALAND

Po nekaj letih premora smo se z mladimi iz naše župnije v sredo, 7. junija, odpravili v zabavišni park Gardaland v Italiji. Vabilu so se odzvali ministrantje, pevci, člani otroške dramske skupine, oratorijski animatorji in še nekateri drugi. Dan smo začeli s sv. mašo ob 4.00, takoj po sv. maši pa smo se odpravili na dolgo pot proti Gardalandu. Kljub napovedi nestanovitnega vremena nas je v Italiji ob prihodu pričakalo lepo in ne preveč vroče vreme (okrog 25 stopinj). Malo po 17.00 se je ulila ploha, ki pa nam je olajšala odhod, saj smo se ob 18.15 že odpravili proti domu. Po enem vmesnem postanku smo ob 22.30 varno prispeli v Polje. Utrujeni in zadovoljni smo odšli na svoje domove.

TELOVO

Praznik sv. Rešnjega telesa in krvi smo obhajali 8. junija. Kljub nestanovitnemu popoldanskemu vremenu se je nebo nad Poljem zvečer zvedrilo, da smo po večerni sveti maši izpeljali telovsko procesijo. Zaradi razmočene trave ob cerkvi smo tokrat izpustili zunanji oltarja pri mozaičnih podobah, nadomestili pa smo ju z dvema stranskima oltarjema v cerkvi: oltarjem Svetega Duha in oltarjem sv. Barbare. Potem smo se najprej odpravili po Vevški cesti k vevški kapelici, kjer je bil tretji oltar. Skozi Sige smo romali še h kapelici v Slapah, kjer je bil četrti oltar. Že v mraku smo se vrnili v cerkev, kjer smo sklenili telovsko procesijo in prejeli sklepni blagoslov. Po končani slovesnosti smo pospravili še bandero in nebo na prostor za shranjevanje v zgornji zakristiji. Nekaj utrinkov si lahko ogledate na fotografijah.

ORGELSKI RECITAL

V nedeljo, 11. junija, po večerni sveti maši, smo prisluhnili orgelskemu recitalu. Recital sta ob sklepu izobraževanja v okviru GŠ Ljubljana Vič-Rudnik pod mentorstvo organista Tomaža Sevška odlično izvedli domači organistki Monika Kuhelj in Zala Vintar. Mladima organistkama želimo, da bi še naprej razvijali svoje talente in z igranjem na orgle bogatili bogoslužje v naši cerkvi.

"ZALEDNI VOD"

Tradicionalni izlet "zalednega voda" smo imeli 15. junija. Odpravili smo se po dolini reke Krke v Belo krajino. Cilj našega izleta je bil obisk župnije Semič, kjer smo si ogledali obnovljeno župnijsko cerkev sv. Štefana. Tamkajšnji župnik Luka Zidanšek nam je obširno predstavljal obnovitvena dela in nas na koncu gostoljubno povabil še v župnijsko klet. Nato smo se odpeljali še v Krasinec, kjer smo v priznani gostilni Pri Kapušinu s poznim kosilom sklenili naše "romanje". Nazaj smo se odpravili skozi Vahto in Novo mesto proti Ljubljani.

DAN DRŽAVNOSTI

24. junija, na praznik Janeza Krstnika in predvečer dneva državnosti, smo najprej obhajali mašo za domovino, ki ji je sledil kulturni program. Bogati program sta pripravili domača dramska skupina Polna luna in župnijski mešani pevski zbor. Po Zdravljici smo ob druženju še nazdravili domovini in seveda njenim državljanom. Prireditvev je potekala zunaj, v prijetnem večernem razpoloženju. Zahvaljujem se vsem nastopajočim in udeležencem, da vsi skupaj ohranjamo žlahtno državljansko zavest in pripadnost naši domovini Republiki Sloveniji.

NOVO VEROUČNO LETO

Podrobnosti o novem veroučnem letu bodo objavljene na župnijski spletni strani po 15. avgustu.

IZLET ORATORIJSKIH ANIMATORJEV IN DRAMSKE SKUPINE

Izlet za oratorijske animatorje in člane otroške dramske skupine bo predvidoma v četrtek, 31. avgusta. O podrobnostih boste pravočasno obveščeni.

Diamantni mašnik p. Franc Šetar

Rojak jezuit p. Franc Rado Šetar je letos obhajal diamantno mašo, to je 65 let duhovništva. P. Franc Rado Šetar prihaja iz župnije Ljubljana

Polje, nekdanja Devica Marija v Polju. V jezuitski red je vstopil oktobra 1947 v Zagrebu. Po dveletnem noviciatu je med dveletno vojaščino opravil izpite za osmi razred klasične gimnazije in maturo. Po končanem izobraževanju se je v šestdesetih letih v Mariboru z okrnjenim zdravjem lotil izgrajevanja šestih novo ustanovljenih jezuitskih župnij. Poleg tega je sodeloval pri ljudskih misijonih, občasno pa je pomagal tudi na Ptujski gori in v Brezju. Tedaj čas in volja nista bila naklonjena titulom, ampak čimprejšnjemu obilnemu delu... Od leta 1971 je bival v Dravljah, kjer je poleg prejšnjega dela pošiljal članke v Družino, objavljaj prevode, izdal avtobiografijo Časi smo ljudje s ponatisom Svoboda na izpitu. Po naročilu škofov Turka, Šuštarja in Rodeta je deloval v Beogradu (jezuitska župnija sv. Petra apostola) ter osem let na Kočevskem (Osilnica, Kočevska Reka in Banja Loka). Nato je od leta 2005, ko se je preselil k sv. Jakobu na Gornjem trgu v Ljubljani, deset let hodil pomagat župniku Milanu Knepu v številno in odzivno faro Ljubljana Moste. V tem obdobju je tudi zavzeto spremljal filme s poučno in krščansko vsebino ter jih skupaj s p. Ivanom Hercegom prirejal za potrebe verouka in kateheze. Glede kateheze s pomočjo filma velja za enega od pionirjev v slovenski katoliški Cerkvi. Zdaj že dobrih pet let sodeluje v domači baročni cerkvi sv. Jakoba z jutranjo mašo ter vestno opravlja gospodinjska dela v skupnosti jezuitov. Za sedanje obdobje pravi: "Kot 'znucan' 91-letnik pričakujem ustvarjalno sprostitev v Cerkvi in domovini, zase pa večno Pomlad v Božjem okolju."

Slovenski škofje ostro nasprotujejo predlogu Zakona o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja

17. julija 2023 so bili v Državni zbor vloženi podpisi, potrebni za začetek parlamentarne obravnave predloga Zakona o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja. Slovenski škofje

temu predlogu ostro nasprotujemo.

1. Katoliško stališče glede samomora s pomočjo je jasno. Samomor s pomočjo je nesprejemljiv: »Smo oskrbniki in ne lastniki življenja, ki nam ga je Bog zaupal. Ne razpolagamo z njim.« Katekizem Katoliške cerkve uči, da trpljenje, velik strah in podobne okoliščine sicer zmanjšujejo osebno odgovornost storilca za dejanje samomora, samo dejanje samomora pa ne more biti nikoli upravičeno; vendar Cerkve vedno moli za tiste, ki so si vzeli življenje. Tudi papež Frančišek opozarja, da »lahko in moramo zavrniti skušnjava, ki jo spodbujajo tudi zakonodajne spremembe, da bi z medicino ustregli bolnikovi morebitni želji po smrti s pomočjo pri samomoru«.

2. Skrbi nas predvsem možnost »pasivne prisile k samomoru s pomočjo«, pri čemer bodo bolni, slabotni in ranljivi ljudje obremenjeni z mislijo, da jim je na voljo »hitra rešitev« občutka odvečnosti in z zdravljenjem povezanih stroškov. Kot vidimo v drugih državah, je nevarnost tako imenovanega »spolzkega klanca« v primeru trenutnega predloga očitna. Vsaka izjema se v zelo kratkem času spremeni v družbeno sprejeto normalnost, povezano z zlorabami. Slovenska družba, v njenem imenu Državni zbor, bi morala zato nemudoma ustaviti sprejemanje trenutnega predloga zakona, saj drvimo v družbo, v kateri bo cenjeno samo mlado, zdravo in »lepo« življenje, vsem ostalim pa bodo na voljo hitre rešitve po vzoru trenutnega zakona.

3. Slovenija potrebuje več medsebojne pozornosti: »pomoč pri samomoru« naj zamenja pripravljenost za vsestransko »pomoč življenju«. Vsakega človeka namreč spremlja strah pred trpljenjem, posebej ob koncu življenja. Vendar odgovor na ta strah ali na trpljenje bolnih in ostarelih ne more biti uvajanje možnosti samomora, temveč pospeševanje družbene solidarnosti ter hitrejši razvoj paliativne medicine.

slovenski škofje

OBVESTILA

bralci beril

V avgustu ste vabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Anton Kremesec: 1M (Svetelj, Šenčur)/ + Ivan Dolšak: 2M (žena Hermina), 2M (družina Vukšinič), 2M (Frančiška Zidar), 1M (Ivanka Dovč), 1M (Katarina Zagožen), 1M (Celina in Andrej Kolenc), 1M (Ksenja Ogrič) / + Andrej Dular: 2M (družina Kastelic), 1M (družina Blatnik)/ + Silvester Barle: 5M (žena Nada)

kršчени

Andrejka Krumpak, Mila Gabor, Hana Povalej, Ela Pirc, Ožbej Hrustek, Eva Pavlič, Bor Jug, Tim Tanko

krščansko pokopani

Anton Kremesec, Janez Schmautz, Primož Medved, Rajko Črnak, Dušan Vulić, Franc Kočar, Matija Loborec, Marija Rojšek, Andrej Dular, Silvester Barle, Branko Otrin

dobra dela

Za župnijo-cerkve: 100 € (n. n.), 100 € (n. n.); ob smrti + Ivana Dolšaka za cerkev: 300 € (žena Hermina); za kapelico v Slapah: 154 € (Mojca in Sandi Parkelj); ob smrti + Silvestra Barleta za cerkev: 100 € (Zupančičevi), 50 € (Švarc), 50 € (prijatelji Nade Barle), 50 € (Kotarjevi), 30 € (Severjevi), 30 € (Saša in Janez z družino), 100 € (Alenka Kop), 100 € (Natalija in Marko Zupančič), 300 € (družini Bonazza in Medica), 1000 € (n. n.).

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih ob 7⁰⁰
- ob preostalih delavnikih ob 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Uradne ure: V avgustu se obrnite na Škofijsko karitas, Poljanska c. 2, Lj.
Telefon: (01) 439 2130/GSM: (051) 693 322
e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si
TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!
e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 2. avgusta, ob 19³⁰.
Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra iz tuje župnije!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje
Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si
e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: Nova KBM d. d.
SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

AVGUST - VELIKI SRPAN

1	tor	Alfonz Ligvorij, škof, cerkveni učitelj	
2	sre	Evzebij, škof; porcijunkula	PRIPRAVA NA KRST
3	čet	Lidija, svetopisemska žena	
4	pet	Janez Vianej, duhovnik	OBISK BOLNIKOV
5	sob	Marija Snežna (Nives)	
6	ned	18. nedelja med letom; Jezusova spremenitev na gori	
7	pon	Kajetan, duhovnik	
8	tor	Dominik, ustan. dominikancev	
9	sre	Terezija Benedikta od Križa (Edith Stein), redovnica	
10	čet	Lovrenc, diakon, mučenec	
11	pet	Klara (Jasna), devica	
12	sob	Ivana Šantalska, redovnica	
13	ned	19. nedelja med letom; Hipolit in Poncijan, mučenca	
14	pon	Maksimilijan Kolbe, duhovnik, mučenec	
15	tor	Marijino vnebovzetje - veliki šmaren	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
16	sre	Rok, spokornik	
17	čet	Beatrika, devica	
18	pet	Helena (Alenka), cesarica	
19	sob	Janez Eudes, duhovnik	
20	ned	20. nedelja med letom; Bernard, opat, cerkveni učitelj	
21	pon	Pij X., papež	
22	tor	Devica Marija Kraljica	
23	sre	Roza iz Lime, devica	
24	čet	Jernej (Natanael), apostol	
25	pet	Ludvik, kralj	
26	sob	Tarzicij, mučenec	
27	ned	21. nedelja med letom; Monika, mati sv. Avgušтина	
28	pon	Avguštin, škof, cerkveni učitelj	
29	tor	Mučeništvo Janeza Krstnika	
30	sre	Feliks (Srečko), mučenec	
31	čet	Jožef in Nikodem, svetopisemska moža	IZLET ORAT. ANIMATORJEV